

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezec, izimeti nedelje in praznike, ter ceva po pošti prejemajo za avstro-ograke delce za vse leta 20 K., za pol leta 18 K., za četrt leta 6 K. 50 h., za en mesec 2 K. 50 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leta 25 K., za pol leta 22 K., za četrt leta 8 K., za en mesec 2 K. Kdor hodi sam posoj, plača za vse leta 22 K., za pol leta 11 K., za četrt leta 5 K. 50 h., za en mesec 1 K. 50 h. — Za tujo deželo toliko več, kolikor znaš poština. — Na naročbe pred istodobne vnosiljstva naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h., če se osnanilo tiska enkrat, po 10 h., če se dvakrat in po 8 h., če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvoli frankovati. — Rekordi se ne vratajo. — Uredništvo in upravljenštvo je v Knafeljih ulicah št. 6, in sicer upravljenštvo v 1. nadstr., upravljenštvo pa v pritloju. — Upravniki naj se blagovoljno podižati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Posamezne številke po 10 h.

Uredništva telefon št. 34.

Upravniki telefon št. 85.

Sleparjenje slovenske javnosti.

„Slovenec“ se je trudil mnogo tednov, da bi presleplj slovensko javnost glede volilne reforme in ker pri vsem tem prizadevanju ni dosegel nobenega uspeha, je poklical na pomoč še dr. Šusteršič, ki zdaj v dolgovzelnih člankih razklada svojo modrost in dokazuje veliko korist volilne reforme. Z vso silo hoče dr. Šusteršič dokazati, da je storil koristno in zaslužno delo, ko je izdal in prodal koroške Slovence in ko je s pomočjo Spinčiča in Gregorčiča na Goriškem in v Istri daroval Italijanom dva mandata, da bo imela ena tretjina goriških in istrskih Italijanov ravno toliko poslanec, kakor slovensko-hrvatski dve tretjini.

Vse, kar piše dr. Šusteršič, je drzna rabulistika ali očitna laž, s katero hoče prevarati in preselepi slov. javnost.

Laž in sleparija je, da se za koroške Slovence ni dalo ničesar doseči. Nemci so se seveda branili, ali branili so se vsake pomnožite slovenskih mandatov, toda z energičnim nastopom bi se bilo tudi vzliz temu nasprotovanju lahko dosegel ugoden uspeh. Dr. Brejc je stvar na celovškem shodu tako temeljito pojasnil, da je Šusteršiču kar sapo zaprl. Izdajstvo Šusteršičeve je v tem oziru očitno in dognano, tu ni nobenih dvomov več, tu so računi sklepni.

Snoči pojasnjuje dr. Šusteršič v „Slovencu“ kompromis z Italijani. Zopet samo slepomšenje, samo varanje javnosti. Šusteršič trdi, da pri kompromisu z Italijani niso Slovenci in Hrvati ničesar žrtvovali, ker sta se le dva italijska mandata transferirala. Da se zdaj lahko zgodi, da bodo imeli Italijani oba delegacijska mandata iz teh kronovin, je Šusteršič postranska stvar, češ, delegacija itak nima nobene veljavne.

Šusteršičovo utemeljevanje je naravnost frivolno. Če bi bilo transferiranje kakega mandata tako brezpomembna stvar, kakor jo predstavlja Šusteršič — zakaj pa so se koroški Nemci tako silovito uprli, ko se je sprožila misel, naj se en kranjski mandat transferira na Koroško. S sklepom, da se ustavovi kočevski mandat, je bilo zagotovljeno, da dobe Slovenci za ta mandat kompenzacijo, da se torej število slovenskih mandatov pomnoži. Po Šusteršičevem načelu bi bilo pač vse eno, kje se ustavovi. A glej, Nemci niso bili tega mnenja in so hoteli, da se ta kompenzaciji mandat ustavovi na Kranjskem. Ali to ne kaže, da le nato vse eno, kje da se ustavovi kak mandat.

Šusteršič pravi: mandat je mandat, da ga le imamo, saj je vse eno, kje da je. Nemci in Italijani pa pravijo: Ni vse eno, kje da je kak mandat in zato so napeli vse sile, da si pribore kočevski mandat na Kranjskem, dasi so ga morali plačati z novim slovenskim mandatom Italijani so napeli vse ile, da dobe po en mandat več na Goriškem in v Istri, dasi so ta mandata morali transferirati od drugod. Nemci in Italijani pač vedo, da ni samo važno število mandatov, nego še važnejše, kje da so mandati ustavovljeni. Šusteršič jim jim je povsed odnehal, se je povsed vdal, a da bi prevaril slovensko javnost, ki skuša natveziti, da je čisto vse eno, kako so slovenski mandati razdeljeni po posameznih kronovinah, in da je glavna stvar število mandatov.

Zakaj so klerikalci zamešetarili Goriško in Istro? Jasnega in poštenega odgovora na to ni dal dr. Šusteršič! Zaveda se dobro, da njegova pojasnila absolutno ne zadostujejo in da so skrajno sumljiva. V svoji gorečnosti opraviči sebe, Gregorčič in Spinčiča, se sklicuje celo na dr. Kramarja, do katerega so politično razsodni ljudje na Slovenskem že davno izgubili zadnjo trohico zaupanja. Dr. Brejc je na celovškem shodu imenoval mladočeho

čudne politike“. To je bil še najmiljši izraz, ki ga je sploh mogel rabiti in ki zlasti velja za dr. Kramarja, ker je ta v zadevi volilne reforme igral najzahtnejšo vlogo.

Ker vse to ne zadostuje, skuša dr. Šusteršič nasuti slovenski javnosti še na ta način peska v oči, da se dela, kakor da bi bili pri kompromisu določevali še kaki posebni skrivnostni nagibi, ki jih ni mogoče javno povediti. Šusteršič piše: Prihodnjost bo pokazala, da smo prav postopali. Za ta čas pa, dokler nimogoče popolnoma odkrito govoriti o naših nagibih, ki sonas privedli do kompromisa, moramo prositi tistega zaupanja hrvaško-slovenske javnosti, brez katerega nobena trezna realnopolična akcija mogoča ni.

To je seveda navadna sleparija. Nagibov, ki so taki, da o njih ni mogoče popolnoma odkrito govoriti, sploh ni bilo. Vse druge stranke so odkrito in pošteno zastopale svoje stališče, samo klerikalci se delajo, kakor bi imeli kdo ve kake skrivnosti. A vsa skrivnost je ta, da je Šusteršič s svojimi sokrivi prodal koroške, goriške ter istrske Slovence, ker se je bal, da sicer nedobre klerikalci dežele Kranjske v svoje kremplje.

Nezanesljivo vojaštvo v Srbiji.

Belgrad, 8. avgusta. Vojni minister je odpustil 60 podčastnikov, ki so rvali proti takozanim „zarotnikom“ ter jim odpovedali pokorčino. Vlada namerava odpustiti vse podčastnike, ki že služijo 10 let, ker se boji iz njihove sredine zarote. V vojnem ministrstvu se izdeluje novi brambni zakon, ki bo sedanjem zistem nadomestil s kombinirano redno vojsko in narodnim oboroženjem, kakor je v Črni gori. Opuščeni podčastniki sklicujejo velik protestni shod.

Zemun, 7. avgusta. Povodom cerkvenega patronata nameravajo prihodnjo nedeljo v monastiru Krušedol

pripadniki dinastije Obrenović prediti veliko romanje na grob kralja Milana.

Proti atentatom na Turškem.

Carigrad, 8. avgusta. Zaradi lanskega atentata na sultana se je določba kazenskega zakonika zelo poostrial. Vsak, ki dinamit ali bombe izdeluje, prenaša, vtipotaplja ali rabi, tudi ako se atentat ne posreči, zapeče smrti. Kdor za take priprave ali poskuse bodisi direktno ali indirektno zve, ne da bi naznal takoj pristojni oblasti, se obsodi v dovrstno ječo.

Položaj na Ruskem.

Splošni štrajk — ponesrečil.

Petrograd, 8. avgusta. Trgovinsko ministrstvo naznana, da se je štrajk popolnoma izjalovil. Razen v Petrogradu in Moskvi se ni v nobenem industrijskem kraju niti začel prav razvijati. V Petrogradu štrajka še tretjina vseh tovarniških delavcev.

Moskva, 8. avgusta. Število štrajkujočih rapidno pojema z vsakim dnevom. Od 200.000 delavcev jih štrajka le kakih 20.000, a med temi je 10.000 črkostavcev in tiskarjev.

Petrograd, 8. avgusta. Odbor štrajkujočih je danes sklenil, da splošni štrajk takoj ustavi, oziroma ga preloži na primernejši čas.

Delavci so dobili navodilo, naj se takoj vrnejo na delo. Štrajk se je ponesrečil poglavito zaradi tega, ker je vladu takoj v začetku pozaprila vse glavne agitatorje in organizatorje štrajka.

Politični umori in aretacije.

Odesa, 8. avgusta. Včeraj so anarhisti na ulici ubili policijskega častnika, ki se je bavil z izsledovanjem anarhistov. Ubitemu so vzeli torbo, v kateri je imel imenik anarhistov.

Varšava, 8. avgusta. Na kolodvoru v Sosnovicah je vrgel nekdo v natlačeno polno kolodvorsko čakalnico bombo. Dve osebi sta bili ubiti, zelo mnogo pa je ranjenih.

Riga, 8. avgusta. Tukaj je za-

sledila policija tajni revolucionarni odbor ter zaprla vseh 26 članov, med njimi devet žensk.

Vojaški punti.

Varšava, 8. avgusta. Na vojni ladji „Riga“ so bili puntarji dva dni gospodarji. Kapitana in štiri častnike so imeli zvezane v spodnjih prostorih. V boju za ladjo sta padla dva častnika. 66 puntarjev so zvezali in priseljali na suho.

Vojaška diktatura?

Petrograd, 8. avgusta. Imenovanje velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča za vrhovnega poveljnika vse ruske vojske je gotova stvar ter se v najkrajšem času razglasiti. Vendar pa ne bo njegova oblast vojaškega diktatorja, ker vojno ministrstvo obdrži svoje upravne posle.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 8. avgusta. Papež je poslal zadnje dni trojna navodila na Francosko. Prvo kardinalu Richardu s splošnim protestom proti kršenju (?) konkordata; drugo navodilo so dobili vsi francoski škofje, pod kakšnimi pogoji smejo župniki ustanavljati takozvane kanonične verske občine, ki bodo pod kontrolo škofov. Tretje navodilo je za francoske kardinale, in sicer strogo zaupno. Katoliško časopisje pa zatrjuje, da papež ne bo nikoli dovolil ustanovitev verskih občin.

Škandali v nemških kolonijah.

Berlin, 8. avgusta. Vedno hujša razkritja prinašajo časopisi. Sedaj je skoraj popolnoma dokazano, da je bil tudi današnji minister Podbielski v službi koruptne tvrdke Tippelskirch. Ko je Nemčija dobila Kiaučou, je bil Podbielski še državni tajnik vseh pošt. Tvrda je dogovorno z njim brž zgradila v Kiaučou veliko hišo, kjer je imela spodaj svoje trgovine, obe nadstropji pa je najel Podbielski za državno pošto, za kar se je plačevala tvrdki tako ogromna najemnina, da bi si bil erar v par-

LISTEK.

Pija pl. Kušin.

Spisal Josip Premk.

I.

Krasna je bila, dasiravno še napol otrok ...

Mramorno, gladko in ozko čelo, resasto dolge, svilene trepalnice, temnomodre oči, klasičen nosek, bohotne jagodaste ustnice, okrogla bradiča, alabastrsko krasne ročice; vsti bujnosveži organi so se tako pravilno strinjali v njenem polnoudnem vendar vilinskovitkem telesu, da ne bi zamogel najintenzivnejši kritik ženske lepote najti majhnega pogreška.

Na njenem obrazu ni bilo one blaziranosti, v njeni kretuni nikake koketnosti; res, živila je kakor ponizna cvetka sredi viharne, burga sveta ...

V sedemnajstem letu je bila, a njeni ustnice še niso čutile one poljuba sladke groze, njeni srce je bilo mirno in čisto kot sinji zrakovi ...

Največ časa izven šole prebila je v svoji elegantno opremljeni in vedno vzorno ečiščeni sobici. Tu je kvačkala umetne čipke, čitala zaumljeno kakega domačega poeta, a kadar ji je presedalo že vse to, sedla je v klavirju in kmalu so zadoneli po tih sobici močni, burni a zopet tiki, božajoči, Chopinovi akordi ...

Le kadar je sijal zunaj izvanredno mili pomladanski dan, nataknila si je na bogate, temnokostanjeve kodre majhno, svileno čepico in lahnih korakov odhitela po svitlih, mramornih stopnicah vun, med žuborenjem in krikom mestnega hrupa dalje v milo, prosto naravo ... Ni se menila, ako so se upirali v njo pogledi polni vdanosti, polni globoke ljubezni in hrepenjenja, polni očaranja, polni — strasti; ni poslušala neslanih dovtipov gigantskih častnikov, ne zaljubljenih fraz bledoličnega, jetičnega dijaka; z nežnim nekako prezirljivim nasmehom na rožnih ustnicah je hitela dalje, dalje ...

In ob takih sprehodih vračala se je navadno šele tedaj, ko je že padalo solnce v svoj globoki zaton in puščalo le še nad najvišjimi vrhovi

in slemeni gora svoj krvorodej soj ...

Počasnih in trudnih korakov se je pomikala lepega majskega večera proti domu. Božajoči hladni vetrič se je ljubko pojgraval z njenimi svilenimi laski, ji ovijallahno, batistasto krilce okolo vilinskih nog, in ji zdajpazdaj odnesel atom belge praska raz malih, elegantnih čreveljčkov ...

Po ulicah so že brlele električne svetilke, metale svojo bledo svetlubo po kamenitem tlaku — danes se je Pija zakasnila.

Pospesila je trudne korake; izpod vihajočega krilca so se zdajpazdaj posvetile bele, čipkaste hlačee — obračale nase pozornost večernih šetalcev, a ne meneče se za te, hitela je dalje, vedno bližje doma ...

Odprla je vrata, v sobici je bila že luč. Na mizici je ležalo pismo, malo, višnjevo, elegantno. Radovedno raztrga ovitek in čita:

Draga moja Pija!

Veselega srca ti naznanjam, da se mi je izpolnila največja želja, začrnila sem se z nadporočnikom Edwardom pl. Guttensteinom. Radi tega

mi hoče dobri papa prirediti domaći zabavni večer, katerega se udeleži tudi Edwardov brat Henrik, virtuoza na klavirju in še mnogo druge povabljeni gospode. Pričakovati je torej obile zabave. Vsi te torej vlijudno vabimo in gotovo pričakujemo v nedeljo s četrtim vlakom. Naznanila sem to tudi tvojemu papantu, ali njemu je pot dolga in slab je, gotovo ne pride. Pričakujem torej tebe, da se tudi ti raduješ moje sreče. Pridi gotovo!

Te pozdravlja in poljublja tvoja ljubeča sestrična

Elza pl. Kušin.

Veselja so ji žarele oči, ko je prečitala pismo, a v trenutku stopi v sobo stara že osivelna gospodinja, ki jo kliče k večerji ...

Isti večer pa Pija še dolgo ni zatisnila oči, mislila je le na srečno Elzo in na veselje, ki jo pričakuje ...

* * *

Stari Adolf pl. Kušin je ob svoji smrti zapustil obila nezdolžena posestva svojima sinovoma Rajmundu in Ludoviku; drugih otrok ni imel, ker žena mu je umrla že tretje leto po poroki. Rajmund, ki je bil ob nagli

smrti svojega očeta že polnoleten, je bratovsko razdelil vse posestva s svojim leto in pol mlajšim bratom Ludovikom. A

letih iz te najemnine lahko zgradil še lepšo palačo za pošto.

Delavski punti v Kapstadt.

London, 8. avgusta. Punt črnih in evropskih brezposelnih delavcev v Kapstadtut Še vedno narašča. Včeraj so bili zopet krvavi spopadi. Več tisoč delavcev je naskočilo trgovine ter jih ropalo. Trgovci so se s pomočjo policije postavili v bran in celo noč so pokali revolverji. Mnogo oseb je bilo ustreljenih in ranjenih. Trgovine so zaprte. Cela Južna Afrika je vznešenjena, ker nastopajo beli delavci složno s črnimi. Orožnikom se je posrečilo, prijeti kolovodje puntarjev.

Dopisi.

Iz Šmarske doline. — (Od mevi) Dolžnost časopisa je, da se briga ne le za javno in višjo politiko, ampak da zasleduje tudi skrito gibanje pokrajij, kjer kimajo kimaveci. Kajti tudi v deželi teme se zgodi lahko marsikaj, kar sicer ne pride pod sonce. Pa poglejmo nekoliko! Ne bomo se dotikali nobenih oseb, gre se samo za dejanja, za resnico. Vemo sicer, da bo zopet hrum, toda prosim vas, ponoči vsak šum prebudi pse, da lajajo. Ne bom govoril o delovanju šmarskega občinskega odbora, ker delovanja ni. Boljše je, da spregovorimo, kaj bi moral delati. Ne bomo morda očitali tega, da še ne kolekuje svojih dopisov z narodnim kolkom — (to bo morda čez sto let) — tudi ne to, da bi kot prva občina na Dolenjskem napravil samo slovenske napisne povezane — saj to ni niti v sosednjem Grosupljem v „Streindorf“ po domače v Stranski vasi, kjer županjuje poslanec slovenske ljudske stranke — in tudi drugih rečij se ne bomo dotikalni. pr. vprašanja glede občinske hiše, občinske knjižnice, pisarne in drugo — to vse je že tako po starem. Ako človek čisto nič ne deia, nakupiči se mu dosti opravila in tako je tudi s tem odborom, kateremu po zaspanosti ni morda para na Kranjskem. Omenimo pa naj, par drugih stvari. — Šola v Šmarji ima svoj šolski vrt. Darovala ga je bila pred par desetletji neka dobra gospa. Šolski vrt je imel namen gojiti med učenci šmarske šole sadjerejo, kar se je v prejšnjih letih tudi vrnil. A pričela so drevese izginjati iz šolskega vrtu, ograja je jela razpadati in kmalu je bil šolski vrt — njiva nadučitelja. Krajni šolski svet, ki je gotovo imel svojo besedo, je molčal. In seši so se nekoč „modri in razumni“ možje, da bi se šolski vrt na dražbi prodal. To so storili ljudje, katerih dolžnost je skrbeti za vzgojo mladine in za ljudski blagor. Načel je en edini mož, ki je to zabranil in rešil šoli njen vrt. Šolski (nekdanji) vrt leži seveda zdaj že cel čas kot njiva, niti krajni šolski svet niti občina noče govoriti o tem. Lenuhe te vrste — enake je težko dobiti. Ko bi dali vsaj v najem in bi se denar porabil za šolo. Pa saj imajo menda denarja odveč, kar kaže občinska hiša. Kdor pozna gospodarsko stanje doline, ve, kakega pomena je v njej sadjereja, ta ve tudi ceniči dobroto one gospe, ki je bila podarila šolski vrt, danšnji ljudje pa ne vedo, kaj bi ž njim počeli. Iznebiti se ga, potem bi bili še najbolj brez skribi. Drugo je

vprašanje potov: da se zveza Šent Jurje-Smarje in Šmarje-Polje, kar je bilo že zdavnaj nameravano, še zdaj ni izpeljala, to je kriyda lenega občinskega odbora. Kaj morda mislite, da vam bo izpeljal te ceste vaš cestni odbornik g. Košak, ki je cel čas svojega delovanja izpeljal prav pridružno ceste pred svojo vezo, za šmarske ceste in okolico se pa ni pobrgal. Le še, kimaveci, le kimajte še naprej, pa ne dajte se motiti v mirnem spanju, saj imate dobrega soseda, ki skrbi za vas. Tretje vprašanje je šola na Škofljici. Šmarski obč. odbor menda niti ne ve, da mu je tu treba delati na to, da se rajše poveča šmarska šola nego da se zida enorazrednica na Grmču ali v kaki zakotni vasi. In še se zida tam, naj se zida vsaj pri cesti. Pa kaj se hoče, ko so med obč. možmi tako „kunštne“ ljudje, ki hočejo v Šmarji nemško šolo, češ da je ta edino potrebna, da bodo otroci lažje pri vojakih izhajali. Tri ure pod Ljubljano, prosim, se gode take reči. In res je imela tam učiteljica nič manj kot 30 učencev pri posebnih urah za nemščino celo iz najbolj zakotnih gorskih krajev, kar ji je neslo 30 fl. na mesec. Obe učiteljice sta namreč navdušeni za blaženo nemščino, med seboj govorita veden v njej — najbrž bosta tudi odlikovani, posebno ker sta tudi v Marijinski družbi. Tako daleč smo padli. Opozorimo slovensko javnost na ta slučaj, ker je menda nekaj posebnega. Naše mnenje je, da bodo znali šmarski kmetje ravno tako orati, ako znajo nemško ali pa ne, oziroma, da bodo ravno tako zabititi če znajo par črk nemških ali pa ne, posledica bo samo, da se bodo videle po vseh oglih nemške črke in da bodo ljudje nemčurili. Ali zato mi plačujemo učiteljice? Mislimo, da slovensko ljudstvo lahko zahteva slovenskega učiteljstva za svoje otroke in to mora vedeti, kaj je treba m adini, izobrazbe, ne pa tercijalstva in nemščine. Da šmarski možje ne vedo, zakaj je šola na svetu, jim nič ne zamerimo, so namreč za približno 150 let prepozno zagledali luč sveta. Zato se ne spoznajo v šolskem vprašanju, niti v kakem drugem, opozorimo pa jih na to, da so prisegli, delati v korist občine. Pa pri nas je že iz davnih časov tako. Kako bi namreč žarek pameti posvetil v temo, ki je tako gosta. Saj je po celem Dolenjskem znano, kaj so današnji Šmarci, to pa zato, ker so bili, so in bodo verni hlapci svojega farovža. Včasih n. pr. je pripadal kapljanija s Turnčkom se občini, tam je bila prva šola, — v Turnčku je bila šola še pred desetimi leti — tam so bile občinske in druge seje, danes je kaplan virgel občino iz kapljanije, ter je kar čež noč postala farovška in občina se ne požene, da bi bilo njen, kar ji gre. Ali potrebuje en kaplan — 6 sob? In tako gre naprej. Žveza pod nabolom: Košak in šmarski farovž leži sedaj nad celo dolino. Delajo pa tudi, kar hočejo. Kadar farovški kuharice zmanjka za hlapce primernega kosila, pobija ljudem golobe. Vsak človek ve, da se golobu ne more ubraniti, da bi ne priletel na tuje dvorišče. Črna duša mora biti, ki ubije sosedu zaradi tega žival. No, pa farovška kuharica sme vse, kar se ji hoče, saj ji dajo gospod odvezo. In tako je ubila goloba češ: kdo pa mi kaj more. Le naprej vi krščansko katoliški kristjani! In tako gre nad celo dolino črna megla. V Šent Jurju so boteli dijaki igrati v prospeku nove požarne brambe igro „V Ljub-

ljano jo dajmo“. Vsakdo pozna ne-dolžno narodno igro, ki tudi povsod, kjer se igra, npravilo obilo smeha. In glejte, tamošnji župnik jo je pre-povedal. O cenzur! Tako živimo v deželi teme! Taki so odmevi šmarske doline. Priznati moramo, da so v vsakem delovanju izpeljavala prav pridružno ceste pred svojo vezo, za šmarske ceste in okolico se pa ni pobrgal. Le še, kimaveci, le kimajte še naprej, pa ne dajte se motiti v mirnem spanju, saj imate dobrega soseda, ki skrbi za vas. Tretje vprašanje je šola na Škofljici. Šmarski obč. odbor menda niti ne ve, da mu je tu treba delati na to, da se rajše poveča šmarska šola nego da se zida enorazrednica na Grmču ali v kaki zakotni vasi. In še se zida tam, naj se zida vsaj pri cesti. Pa kaj se hoče, ko so med obč. možmi tako „kunštne“ ljudje, ki hočejo v Šmarji nemško šolo, češ da je ta edino potrebna, da bodo otroci lažje pri vojakih izhajali. Tri ure pod Ljubljano, prosim, se gode take reči. In res je imela tam učiteljica nič manj kot 30 učencev pri posebnih urah za nemščino celo iz najbolj zakotnih gorskih krajev, kar ji je neslo 30 fl. na mesec. Obe učiteljice sta namreč navdušeni za blaženo nemščino, med seboj govorita veden v njej — najbrž bosta tudi odlikovani, posebno ker sta tudi v Marijinski družbi. Tako daleč smo padli. Opozorimo slovensko javnost na ta slučaj, ker je menda nekaj posebnega. Naše mnenje je, da bodo znali šmarski kmetje ravno tako orati, ako znajo nemško ali pa ne, oziroma, da bodo ravno tako zabititi če znajo par črk nemških ali pa ne, posledica bo samo, da se bodo videle po vseh oglih nemške črke in da bodo ljudje nemčurili. Ali zato mi plačujemo učiteljice? Mislimo, da slovensko ljudstvo lahko zahteva slovenskega učiteljstva za svoje otroke in to mora vedeti, kaj je treba m adini, izobrazbe, ne pa tercijalstva in nemščine. Da šmarski možje ne vedo, zakaj je šola na svetu, jim nič ne zamerimo, so namreč za približno 150 let prepozno zagledali luč sveta. Zato se ne spoznajo v šolskem vprašanju, niti v kakem drugem, opozorimo pa jih na to, da so prisegli, delati v korist občine. Pa pri nas je že iz davnih časov tako. Kako bi namreč žarek pameti posvetil v temo, ki je tako gosta. Saj je po celem Dolenjskem znano, kaj so današnji Šmarci, to pa zato, ker so bili, so in bodo verni hlapci svojega farovža. Včasih n. pr. je pripadal kapljanija s Turnčkom se občini, tam je bila prva šola, — v Turnčku je bila šola še pred desetimi leti — tam so bile občinske in druge seje, danes je kaplan virgel občino iz kapljanije, ter je kar čež noč postala farovška in občina se ne požene, da bi bilo njen, kar ji gre. Ali potrebuje en kaplan — 6 sob? In tako gre naprej. Žveza pod nabolom: Košak in šmarski farovž leži sedaj nad celo dolino. Delajo pa tudi, kar hočejo. Kadar farovški kuharice zmanjka za hlapce primernega kosila, pobija ljudem golobe. Vsak človek ve, da se golobu ne more ubraniti, da bi ne priletel na tuje dvorišče. Črna duša mora biti, ki ubije sosedu zaradi tega žival. No, pa farovška kuharica sme vse, kar se ji hoče, saj ji dajo gospod odvezo. In tako je ubila goloba češ: kdo pa mi kaj more. Le naprej vi krščansko katoliški kristjani! In tako gre nad celo dolino črna megla. V Šent Jurju so boteli dijaki igrati v prospeku nove požarne brambe igro „V Ljub-

ljano jo dajmo“. Vsakdo pozna ne-dolžno narodno igro, ki tudi povsod, kjer se igra, npravilo obilo smeha. In glejte, tamošnji župnik jo je pre-povedal. O cenzur! Tako živimo v deželi teme! Taki so odmevi šmarske doline. Priznati moramo, da so v vsakem delovanju izpeljavala prav pridružno ceste pred svojo vezo, za šmarske ceste in okolico se pa ni pobrgal. Le še, kimaveci, le kimajte še naprej, pa ne dajte se motiti v mirnem spanju, saj imate dobrega soseda, ki skrbi za vas. Tretje vprašanje je šola na Škofljici. Šmarski obč. odbor menda niti ne ve, da mu je tu treba delati na to, da se rajše poveča šmarska šola nego da se zida enorazrednica na Grmču ali v kaki zakotni vasi. In še se zida tam, naj se zida vsaj pri cesti. Pa kaj se hoče, ko so med obč. možmi tako „kunštne“ ljudje, ki hočejo v Šmarji nemško šolo, češ da je ta edino potrebna, da bodo otroci lažje pri vojakih izhajali. Tri ure pod Ljubljano, prosim, se gode take reči. In res je imela tam učiteljica nič manj kot 30 učencev pri posebnih urah za nemščino celo iz najbolj zakotnih gorskih krajev, kar ji je neslo 30 fl. na mesec. Obe učiteljice sta namreč navdušeni za blaženo nemščino, med seboj govorita veden v njej — najbrž bosta tudi odlikovani, posebno ker sta tudi v Marijinski družbi. Tako daleč smo padli. Opozorimo slovensko javnost na ta slučaj, ker je menda nekaj posebnega. Naše mnenje je, da bodo znali šmarski kmetje ravno tako orati, ako znajo nemško ali pa ne, oziroma, da bodo ravno tako zabititi če znajo par črk nemških ali pa ne, posledica bo samo, da se bodo videle po vseh oglih nemške črke in da bodo ljudje nemčurili. Ali zato mi plačujemo učiteljice? Mislimo, da slovensko ljudstvo lahko zahteva slovenskega učiteljstva za svoje otroke in to mora vedeti, kaj je treba m adini, izobrazbe, ne pa tercijalstva in nemščine. Da šmarski možje ne vedo, zakaj je šola na svetu, jim nič ne zamerimo, so namreč za približno 150 let prepozno zagledali luč sveta. Zato se ne spoznajo v šolskem vprašanju, niti v kakem drugem, opozorimo pa jih na to, da so prisegli, delati v korist občine. Pa pri nas je že iz davnih časov tako. Kako bi namreč žarek pameti posvetil v temo, ki je tako gosta. Saj je po celem Dolenjskem znano, kaj so današnji Šmarci, to pa zato, ker so bili, so in bodo verni hlapci svojega farovža. Včasih n. pr. je pripadal kapljanija s Turnčkom se občini, tam je bila prva šola, — v Turnčku je bila šola še pred desetimi leti — tam so bile občinske in druge seje, danes je kaplan virgel občino iz kapljanije, ter je kar čež noč postala farovška in občina se ne požene, da bi bilo njen, kar ji gre. Ali potrebuje en kaplan — 6 sob? In tako gre naprej. Žveza pod nabolom: Košak in šmarski farovž leži sedaj nad celo dolino. Delajo pa tudi, kar hočejo. Kadar farovški kuharice zmanjka za hlapce primernega kosila, pobija ljudem golobe. Vsak človek ve, da se golobu ne more ubraniti, da bi ne priletel na tuje dvorišče. Črna duša mora biti, ki ubije sosedu zaradi tega žival. No, pa farovška kuharica sme vse, kar se ji hoče, saj ji dajo gospod odvezo. In tako je ubila goloba češ: kdo pa mi kaj more. Le naprej vi krščansko katoliški kristjani! In tako gre nad celo dolino črna megla. V Šent Jurju so boteli dijaki igrati v prospeku nove požarne brambe igro „V Ljub-

ljano jo dajmo“. Vsakdo pozna ne-dolžno narodno igro, ki tudi povsod, kjer se igra, npravilo obilo smeha. In glejte, tamošnji župnik jo je pre-povedal. O cenzur! Tako živimo v deželi teme! Taki so odmevi šmarske doline. Priznati moramo, da so v vsakem delovanju izpeljavala prav pridružno ceste pred svojo vezo, za šmarske ceste in okolico se pa ni pobrgal. Le še, kimaveci, le kimajte še naprej, pa ne dajte se motiti v mirnem spanju, saj imate dobrega soseda, ki skrbi za vas. Tretje vprašanje je šola na Škofljici. Šmarski obč. odbor menda niti ne ve, da mu je tu treba delati na to, da se rajše poveča šmarska šola nego da se zida enorazrednica na Grmču ali v kaki zakotni vasi. In še se zida tam, naj se zida vsaj pri cesti. Pa kaj se hoče, ko so med obč. možmi tako „kunštne“ ljudje, ki hočejo v Šmarji nemško šolo, češ da je ta edino potrebna, da bodo otroci lažje pri vojakih izhajali. Tri ure pod Ljubljano, prosim, se gode take reči. In res je imela tam učiteljica nič manj kot 30 učencev pri posebnih urah za nemščino celo iz najbolj zakotnih gorskih krajev, kar ji je neslo 30 fl. na mesec. Obe učiteljice sta namreč navdušeni za blaženo nemščino, med seboj govorita veden v njej — najbrž bosta tudi odlikovani, posebno ker sta tudi v Marijinski družbi. Tako daleč smo padli. Opozorimo slovensko javnost na ta slučaj, ker je menda nekaj posebnega. Naše mnenje je, da bodo znali šmarski kmetje ravno tako orati, ako znajo nemško ali pa ne, oziroma, da bodo ravno tako zabititi če znajo par črk nemških ali pa ne, posledica bo samo, da se bodo videle po vseh oglih nemške črke in da bodo ljudje nemčurili. Ali zato mi plačujemo učiteljice? Mislimo, da slovensko ljudstvo lahko zahteva slovenskega učiteljstva za svoje otroke in to mora vedeti, kaj je treba m adini, izobrazbe, ne pa tercijalstva in nemščine. Da šmarski možje ne vedo, zakaj je šola na svetu, jim nič ne zamerimo, so namreč za približno 150 let prepozno zagledali luč sveta. Zato se ne spoznajo v šolskem vprašanju, niti v kakem drugem, opozorimo pa jih na to, da so prisegli, delati v korist občine. Pa pri nas je že iz davnih časov tako. Kako bi namreč žarek pameti posvetil v temo, ki je tako gosta. Saj je po celem Dolenjskem znano, kaj so današnji Šmarci, to pa zato, ker so bili, so in bodo verni hlapci svojega farovža. Včasih n. pr. je pripadal kapljanija s Turnčkom se občini, tam je bila prva šola, — v Turnčku je bila šola še pred desetimi leti — tam so bile občinske in druge seje, danes je kaplan virgel občino iz kapljanije, ter je kar čež noč postala farovška in občina se ne požene, da bi bilo njen, kar ji gre. Ali potrebuje en kaplan — 6 sob? In tako gre naprej. Žveza pod nabolom: Košak in šmarski farovž leži sedaj nad celo dolino. Delajo pa tudi, kar hočejo. Kadar farovški kuharice zmanjka za hlapce primernega kosila, pobija ljudem golobe. Vsak človek ve, da se golobu ne more ubraniti, da bi ne priletel na tuje dvorišče. Črna duša mora biti, ki ubije sosedu zaradi tega žival. No, pa farovška kuharica sme vse, kar se ji hoče, saj ji dajo gospod odvezo. In tako je ubila goloba češ: kdo pa mi kaj more. Le naprej vi krščansko katoliški kristjani! In tako gre nad celo dolino črna megla. V Šent Jurju so boteli dijaki igrati v prospeku nove požarne brambe igro „V Ljub-

ljano jo dajmo“. Vsakdo pozna ne-dolžno narodno igro, ki tudi povsod, kjer se igra, npravilo obilo smeha. In glejte, tamošnji župnik jo je pre-povedal. O cenzur! Tako živimo v deželi teme! Taki so odmevi šmarske doline. Priznati moramo, da so v vsakem delovanju izpeljavala prav pridružno ceste pred svojo vezo, za šmarske ceste in okolico se pa ni pobrgal. Le še, kimaveci, le kimajte še naprej, pa ne dajte se motiti v mirnem spanju, saj imate dobrega soseda, ki skrbi za vas. Tretje vprašanje je šola na Škofljici. Šmarski obč. odbor menda niti ne ve, da mu je tu treba delati na to, da se rajše poveča šmarska šola nego da se zida enorazrednica na Grmču ali v kaki zakotni vasi. In še se zida tam, naj se zida vsaj pri cesti. Pa kaj se hoče, ko so med obč. možmi tako „kunštne“ ljudje, ki hočejo v Šmarji nemško šolo, češ da je ta edino potrebna, da bodo otroci lažje pri vojakih izhajali. Tri ure pod Ljubljano, prosim, se gode take reči. In res je imela tam učiteljica nič manj kot 30 učencev pri posebnih urah za nemščino celo iz najbolj zakotnih gorskih krajev, kar ji je neslo 30 fl. na mesec. Obe učiteljice sta namreč navdušeni za blaženo nemščino, med seboj govorita veden v njej — najbrž bosta tudi odlikovani, posebno ker sta tudi v Marijinski družbi. Tako daleč smo padli. Opozorimo slovensko javnost na ta slučaj, ker je menda nekaj posebnega. Naše mnenje je, da bodo znali šmarski kmetje ravno tako orati, ako znajo nemško ali pa ne, oziroma, da bodo ravno tako zabititi če znajo par črk nemških ali pa ne, posledica bo samo, da se bodo videle po vseh oglih nemške črke in da bodo ljudje nemčurili. Ali zato mi plačujemo učiteljice? Mislimo, da slovensko ljudstvo lahko zahteva slovenskega učiteljstva za svoje otroke in to mora vedeti, kaj je treba m adini, izobrazbe, ne pa tercijalstva in nemščine. Da šmarski možje ne vedo, zakaj je šola na svetu, jim nič ne zamerimo, so namreč za približno 150 let prepozno zagledali luč sveta. Zato se ne spoznajo v šolskem vprašanju, niti v kakem drugem, opozorimo pa jih na to, da so prisegli, delati v korist občine. Pa pri nas je že iz davnih časov tako. Kako bi namreč žarek pameti posvetil v temo, ki je tako gosta. Saj je po celem Dolenjskem znano, kaj so današnji Šmarci, to pa zato, ker so bili, so in bodo verni hlapci svojega farovža. Včasih n. pr. je pripadal kapljanija s Turnčkom se občini, tam je bila prva šola, —

ter nas tožiti. Ako bi se to res zgodilo, bi se tožbenemu zahtevku ne smejalo samo sodišče, nego vsa razsodna javnost! Stvar s kapucini je seveda drugačna, kajpak! Zato vzbuja v nas samo hrupno veselost, ako se kliče na pozornico kot deus ex machina črni general iz Rima, da bi na nas in na sodišče vplival kot nekak bavbav. Ali so še naivni gotovi ljudje!

Miglaj naši šolski družbi sv. Cirila in Metoda!

O d D r a v e, se nam piše: Naši „Nemci“ na slovenskem delu Štajerske imajo doslej nastopne svoje osnovne ali ljudske šole: Vojnik (3-raz.), Štore (3-raz.), Ormož (4-r.), Konjice (4-r.), Vitanje (2-r.), Sevnica (2-r.), Ljutomer (3-r.), Studenice (5-r.), Št. Ilj (3-r.), Pekerje (2-r.), Brežice (3-r.), Slatina (1-r.), Šoštanj (1-r.), Laško (3-r.), Pragersko (1-r.), Slov. Gradec (3-r.); v Slov. Bistrici pa ravnokar nemško lj. šolo snujejo. Vse te šole niso vzrasle iz nobene potrebe, marveč so, kakor bi rekeli Nemec, prave pravcate „Hetzschulen“. Dokaz temu, da jih ne obiskujejo samo otroci nemških odnosno nemških staršev, ampak večji del v pretežni večini naši slovenski otroci! Zato pa se te „nemške“ šole pri nas na Sp. Štajerskem za slovenski živelj vprav pogubne; one so vrgajaliča slovenskih janičarjev, ki pomoreju takozvanemu pseudonemštu na Štajerskem do čimvečje sile! Vse te šole so se izčimile — a izčimile se bodo še druge! — po iniciativi in podkrepljenju „nemškega Šulverereina“. Pozneje pa prevzame takovo šolo dežela v svojo skrb in mi Slovenci moramo — hočeš — nočeš! —

sami pr spevati v našo narodno smrt!

Da bi se tak, demoralizajoč in skrajno kvaren vpliv teh prononsiranih ponemčevalnic kolikor toliko paralizoval, v to deluj po vseh svojih močeh družba sv. Cirila in Metoda! V vseh krajih, kjer so med Slovenci nemške lj. šole, podpiraj družba denarno tamošnje slovenske oz. utrakovistične zavode! To dela vseposod „nemški Šulverein“ pri nas, on prispeva za učila, šolarske kuhinje, prireja božičnice, oskrbi sredstva za pogosjenje otrok ob raznih prilikah i. dr. To pa dopade našim ljudem, to vleče ... In torej ne gre drugače, nego — klin s klinom! — Pa še nekaj nam je na srcu, kar izročimo naši šolski družbi v prav resno uvaževanje. — Na srednjem in gorenjem Štajerskem živi nekaj tisuč Slovencev, ki delajo v premogokopih in pri razneterih industrijskih podjetjih; tako n. pr. v Ivnici, Voitsbergu, v Brucku, Ljubnu, Fohnsdorfu, Judenburgu, Zeltwegu, Donawitzu i. dr. Vseh teh naših bratov deca pohaja z golj nemške šole. Ta zarod je za nas izgubljen ... Najdražji kapital pa je človek! Slehni posameznik našega pokolenja, ki se nam pozgubi, tvori veliko zgubo narodu našemu! Dajmo rešiti, kar se še da. Družba sv. Cirila in Metoda nastavi tu vod ter začni ustanovljavati šole liki to dela med dami „Šulverein!“ Čim prej, tnm

Katarina Kolovška je zapustila sobano, drugi gostje pa so ostali pri oknih in pazljivo zrli na četo, ki se je bližala gradu. Vsi so občudovali lepo orožje in krasne konje te čete, zlasti pa so posvečali največjo pozornost voditelju, ki je jezdil tej četi na čelu.

„Ta vitez ... Kako je bilo že ime tistem krivoverskemu vitezu, ki smo ga zalotili pred nekaj tedni na izprehodu? Vi, Bosio, se boste spominjali imena, saj ste njegovo sestro menda dobro poznali?“

Marija Saloma je svoje velike žareče oči obrnila na plemiča Bosia poredno in izzivajoče, kakor je bila že njena navada.

„Ne vem, koga imate v mislih.“ Bosio ni bil nič vesel stavljenega vprašanja in se je hotel umakniti vsakemu razgovoru o tej stvari, ali stopil je zaman k drugemu oknu, kajti Marija Saloma mu je sledila tudi tja.

„Kaj se več ne spominjate tistega viteza, ki se ga niste upali razrožiti? Adam, pomagaj mi, saj ti se gotovo spominjaš tistega moža.“

(dalej)

bolje! Tako snovanje bude zdramilo marsikaterga mlačnega, da bode segel v žep ter položil svoj obol domovini na altar ... Šolo enkrat osnovano pa mora dežela vzeti v svojo oskrb, kakor to storit onim, ki se ustanovljajo med namiza — Nemce!! Seveda bodo morali zastaviti v to naši merodajni krog ves svoj vpliv. Pričetek bo težak, a to nas ne sme splašiti. Ne bojmo se znoja, ne bojmo se boja! Na delo, čvrsto delo za naš ubogi rod!

„Šolski Dom“ in „Družba sv. Cirila in Metoda“.

Zadnja „Soča“ piše: „Kakor smo poročali zadnjič, je stavil na skupščini družbe sv. Cirila in Metoda v Logatcu župnik Grča iz Šempasa predlog, naj goriške podružnice družene dajejo odslej vse svoje nabirke le „Šolskemu Domu“ v Gorici. Morda bi se mi ne protivil takemu predlogu, ako bi bil „Šolski Dom“ to, kar bi moral biti in kar bi bil lahko, namreč skupna last slovenskega naroda na Goriškem in ne — klerikalna politična postojanka. Naše stališče glede „Šol. Doma“ je znano, zahtevamo, da se dvigne nad stranke, da pride v odbor enako število mož obeh strank, na kar bodo tekli tudi prispevki z obeh strani v obilnejši meri v društveno blagajno, da bo mogel „Šol. Dom“ brez težave izhajati. Naprednjaki so potrežljivi. Dasi se strinjajo z našim predlogom, vendar ker imajo šolo pred očmi, podpirajo „Šolski Dom“ mnogo več nego to zaslubi klerikalna politična postojanka. Če bi se pa sedaj upreglo še vse podružnice v klerikalni jarem, bi to vzbudilo le odpor in protest proti temu, da bi se še širila klerikalna postojanka. In družba sama bi se z ugoditvijo Grčini zahtevi postavila na strankarsko stališče, česar pa ne sme storiti na noben način. Kadarko odbor sklepal o Grčinem predlogu, naj zavzame naše edino pravilno stališče, da bodi „Šolski Dom“ last nas vseh, družtvu „Šol. Dom“ naj se ukaže stopiti s strankarskega stališča, pa bo vse prav; — „Šolski Dom“ bi s pomočjo denarnih zavodov in prispevkov rodujubov prav lepo izhajal! To je naše rodoljubno stališče. Svarimo pa načrtnost družbo sv. Cirila in Metoda, da bi se postavljala v takem vprašanju na stran goriških klerikalcev, ki nesramno izrabljajo „Šolski Dom“ v politične svrhe. — Za posledice bi bila odgovorna le družba!“

Pravilna sodba o konsumnih družtvih na Slovenskem. Naše stališče napram konsumnim družtvom je znano. Pobijali smo jih sprvega početka, ker smo takoj spoznali, da so največji škodljivci na našem narodno-gospodarskem polju, ki morajo privesti zlasti našega kmeta v doglednem času na rob gmotnega propada. V tem svojem prepričanju smo vojevali najljutješi boj proti klerikalni stranki, ki je pod kinko, da hoče kmeta obavarovati gmotnega propada, snova povsodi konsumna družava naglašajoč, da so to edina sredstva, s katerimi se lahko kmet gospodarsko osamosvoji. Ta naš boj je sicer zahteval silno mnogo žrtev, vendar se je pa končal z našo zmago na vsi črti. Klerikalci sami že sedaj uvidevajo, da so jo s konsumnimi družtvimi temeljito zavozili in da je treba nemudoma kreniti na drugo, pravo pot, ako se hoče gospodarska organizacija, ki jo je poklicala v življenje njihova stranka, rešiti poloma. V tej zadevi piše glasilo klerikalne stranke na Goriškem „Gorica“ doslovno takole:

„Ne moremo se ogrevati za druge, ki nimajo v sebi etičnega momenta, ki dajejo kmetu blago „na kredo“ in ga s tem zavajajo v večje ali manjše lahkoživje in potratnost, ki ne morejo uspešno konkurrirati s trgovcem. Trgovec skrbni sam za razvoj svoje trgovine. Ako gre trgovina raskrivo pot, mu gre za lastno kožo. Zato pazi, gleda in upotreblja najmanjšo stvar, ki gre v korist in ohraňevanje njegovega podjetja. Kaj drugega je pri konsumnih zadružah. Kako se tam godi, je drastično naslikal Rožman sam, ki je hotel braniti na zaključku shodu stališče „Zadržane

zvez“ v Ljubljani v vprašanju tovrstnih zadruž. Le poslušajmo ga, ko pravi v svojem referatu o „dosedanjih izkušnjah s konsumnimi družtvimi, njih nadaljni razvoj in njih razmerje h kmetijskim zadružam“ med drugim tudi tole:

„Predvsem je manjkala vodjen konsumnih društev potrebna in zadostna trgovska izobrazba, zato so se pri naročbi blaga, pri spravljanju, pri računstvu itd. vrinili marsikateri poseški. Bilo tudi ni nobene zvez, katera bi konsumnim družtvom pre-skrela blago, bila so pri nakupu do cela sebi in trgovčevi milosti prepričena.

Trgovec je s konsumnimi družtvimi rad kupčeval — ker je imel računati na gotovo plačilo.

Ker je trgovec kmalu spoznal, da vodje konsumnih društev v trgovini malo razumejo — in je povrhu v konsumnih družtvih še videl neljubega konkurenta, jim je z najmirnejšo vestjo natvezel najslabše blago. Pri naročilih blaga godilo se je najčešč takole:

Fino, elegantno oblečeni potnik se je pripeljal z nebroj kovčevi in često s krivim nosom — pred konsumno družtvom.

Vodjo prodajalne se pozdravi lojalno z „gospod kolega“, ponudi se mu par smodik, obenem se mu pa za Božič objubi lepa obleka, saj se je nadejati dobre kupčije.

Sedaj pokličajo načelnika; ta je najčešč popolnoma priprast kmet, ki pride naravnost iz hleva ali pa od polja. In na tega se sedaj vsuje celo vrsta častnih priimkov — gospod načelnik tu, gospod ravnatelj tam — tako dolgo, dokler ni mastno naročilo pisano in tudi podpisano. Pri blagovnem družtvu je bil glavni činitelj kredit. Ljudje so se navadili vzeti blago na upanje — in tako so storili tudi pri konsumnih družtvih.

Ce bi imela konsumna družava zadostna lastna denarna sredstva, bi že še lahko nekaj časa dajala na upanje.

Ker konsumno družtvu ni imelo v deželih lastnih sredstev, je moralno iskati kredit, se zadolžiti — ogromne obresti plačati — dokler končno ni bilo prezadolženo ...“

In ni šlo na boben, tako naj bi bil dodal še Rožman, resnici na ljubo.“

Pripomnimo, da je članek, iz katerega je vzet ta pasus, napisal g. S. Premru, ki stoji na čelu klerikalne gospodarske organizacije na Goriškem. Torej Rožman in Premru, ki sta na čelu klerikalnem gospodarskim organizacijam na Kranjskem in Goriškem, zastopata sedaj napram konsumnim družtvom isto stališče, ki smo ga mi dosledno zastopali takoj spočetka! Ali ni to za nas najlepše zadoščenje, ali ni to dokaz, kako pravilen, umesten in upravičen je bil naš nastop proti konsumnim družtvom?! Kaj poreče k temu, da sta ga desavoirala in blamirala Rožman in Premru, dr. Janez Evangelist Krek, kapaciteta v „zadržnih in gospodarskih stvareh“, ki je nam svoje dni tolikorat očital, da smo grobokopi slovenskega naroda, ker smo vojevali neizprosen boj proti konsumnim družtvom?!

Alera Brce. Pri sodnjiski obravnavi dne 22. junija je izrekel kanonik Sušnik kot priča pod prisego, da ga ni nihče pozdravil, ko se je pripeljal v Soro, dne 30. oktobra. Kanonik Sušnik je pod prisego govoril neresnico. Da je kanonika pozdravil zelo glasno restavrator Kolenec z besedami: „Dobre jutro, gospod dekan!“ A Sušnik je odgovoril: „Se ne sprejme,“ lahko dokažejo sledeče priče: Franc Šusterič iz Svetja, Anton Kuralt iz Zg. Senice, Janez Kreh iz Govejeka, Anton Svoljšak iz Drage, Jakob Kolenec iz Goričan in še le celo vrsta drugih prič. Pod prisego je izpeljal v Sofijo bivši župan Franc Svoljšak iz Svetja, da je Ivan Luštrek zgrabil za bajonet orožnika Maka? Da je ta izpovedba lažnjiva, lahko dokažejo priče: Janez Potočnik iz Govejeka, Franc Svoljšak ml. iz Drage, Janez Trobec iz Govejeka, Janez Ferlič iz Gosteč in še cele vrste prič, ki so bile še zasljišane. Andrej Dolinar iz Sore je kot priča izpovedal: Da je učitelj Germek hujškal ljudi z besedami: „Le še huje možje, le še huje, čeprav kriva (kri) teče“. Da je to izmišljena izpoved, lahko dokažejo priče: Anton Kuralt iz Zg. Senice, Josip Burger, mizarski mojster iz Šiske, Franc Šusterič iz Svetja, Anton Svoljšak iz Drage, Jakob Jamnik iz Dola, Janez

Ferlič iz Gosteč in še celo vrsta drugih prič. Da je kapelan Brajc v nedeljo 29. oktobra popoldne izpred oltarja ljudi obvestil, da se vrši dne 30. oktobra velika izpreamba in s tem ljudi razburil, lahko dokaže celo vrsta prič. Glede prič, ki so bile zasljišane o učitelju in učiteljici iz Sore, se bode že izkazalo, kako nesramno so si nekatere priče vse izmislite. Za zdaj samo čakamo, da pridejo potem na vrsto naše priče, potem se bode pokazalo, koliko krivega pričevanja se hoče storiti v sorški aferi. Potem gorie klerikalnim zapeljivcem.

Visoki c. kr. čelni šolski

svet naj nam blagohotno pojasni, zakaj se zgradba šole v Igavasi pri Starem trgu ne prične, ko je bila vendar že pred več kot mesecem dni na javni dražbi oddana. Čuli smo, da so se nekateri obrtniki pritožili. Ako je pritožba opravljena, zakaj se nova dražba ne razpiše? Ako ne, zakaj se podjetnik ne drži dražbenih pogojev, po katerih bi imel že začetkom avgusta pričeti z zgradbo, tako da bi bilo poslopje do zime pod streho. Ali hočete to že tako neskončno zavlečeno zidanje iznova zopet zavleči in naš itak preveliko potrežljivost zlorobljati še nadalje? — Prizadeti starši.

Vojnaške vesti.

Polkovnik pri 27. polku Josip Paur je imenovan za poveljnika 66. polka. Topnicačarski oficir I. razreda J. S. Matulik je premeščen od praharne v Kamniku v Pulj, v Kamnik pa pride oficir III. razreda J. Eibl iz Inosta.

Povodom odkritja Vilharjevega spomenika

izide te dni posebna knjiga z životopisom pesnika in z izbranimi njegovimi pesnimi. Tekstu bodo pridejane tri slike: slika Vilharjevega spomenika, slika pesnikove rojstne hiše in slika pesnika v zaporu na Žabjaku v Ljubljani. Te slike se bodo prodajale tudi posebe kot razglednice. Knjižica bo zelo poceni in se bo razprodajala na slavnosti v Postojni. Nadejamo se, da si bo vsakdo, ki se bo udeležil Vilharjeve slavnosti, nabavil to knjižico!

Pevsko društvo „Slavec“

udeleži slavnosti razkritja Vilharjevega spomenika v Postojni po veliki deputaciji z društveno zastavo.

Skupna skušnja vseh ljubljanskih pevcev,

ki se udeleže slavnosti

zadržnih v gospodarskih

stvareh, ki je nam svoje dni tolikorat očital, da smo grobokopi slovenskega naroda, ker smo vojevali neizprosen boj proti konsumnim družtvom?

Izletnikom v Sofijo.

Vse one, ki so se prijavili za izlet v Sofijo in ki bivajo v Ljubljani, vabimo, da pridejo danes zvečer ob pol devetih v „Narodni dom“ na razglednice. Na tem sestanku se ima sezaviti program potovanja. Vse izletnike pa opozarjam vnovič, naj ne zamude se pravočasno preskrbeti s potnimi listi, zakaj brez potnega lista se v Zemunu nihče ne pusti na Srbsko. One, ki so se prijavili za potovanje, a so sedaj morda zadržani, prosimo vladljuno, da nam blago voljno to nemudoma sporočiti, ker nam sicer provzročijo mnogo sitnosti. Odbor namerava preskrbeti za slovenske izletnike posebne znake, ki se bodo nato proti mali odškodnini razdelili med udeležence potovanja. Vsak udeleženec bo dobil v roke tudi natančen program potovanja, da se bo lahko po njem ravnal in da ne bodo medpotoma morda nastale kake neprilike. V kolikor bo to mogoče, bo odbor preskrbel izletnikom tudi stanovanja v Sofiji, in sicer tako, da bo že vsakdo še pred prihodom v Sofijo natančno vedel, kje bo imel stanovanje, in da mu ne bo treba v tem oziroma skrbiti.

Akad. ler. društvo „Prosveta“

so darovali vrsto lepih knjig za ljubljanske knjižnice sledče p. n. gospodje in društva: „Slovenska Matica“ v Ljubljani, g. dr. Ivo Šubelj, c. kr. ministerialni svetnik na Dunaju, g. Ivan Kačič, uradnik kreditne banke, g. Josip Kostanjevec, vadnični učitelj v Ljubljani in gg. abiturienta Josip Tavčar in Fran Lampe, za kar se jim izreka najiskrenješa zahvala. — Vivant sequentes! — Odbor akadem. fer. društva „Prosveta“.

Iz odbora „Društvene godbe ljubljanske“

se nam poroča: Častiti podporni člani in prijatelji godbe se vključno naprošajo, vsa na odbor društva doposlane pisma s kakoršnokoli vsebino zmeraj s polnimi imeni podpisovati, da se odbor v primernih slučajih v svrhu

V Spodnji Šiški št. 144 stanjue odslovjeni sprevodnik južne železnice Rudolf, kateri je bil opetovan po zdravnikih spoznan kot umobolen. Ko bi bil revez mirnega značaja in nevarne narave, ne brigal bi se živ krst zanj. A Rudolf je jako nasilen in nevaren človek, katerega se je treba varovati in — batiti. Kakor priovedejo stranke, ki stanjajo ž njim v eni hiši, grozi v enomer, osobito uradnikom južne železnice; tako je ravno pred kratkim časom obljuboval, da namerava nekega uradnika, na katerega leti ves njegov srd, ubiti na cesti, kjer koli ga sreča. Omisli si je tudi, kakor je vobče znano, samokres. Njegovi sostanovaleci so Rudolfa ovadili že čestokrat pri pristojni žandarmeriji. A vse zmanj. Ali hoče oblastvo čakati, da se zgodi kakšna katastrofa? Ali moramo šele doživeti, da si izbere umobolni človek kakšno žrtev, predno se ga spravi v blaznico, kamor spada?

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor dolgača zakon.

Za dojence s kroničnimi črevesnimi katarji ni boljšega živila nego je Kufkejeva moka za otroke, ki izprva brez mleka pozneje pa začita z mlekom odstranjuje vretje v črevesu in daje slabo podlagu mikroorganizmom, ki provzročajo bolezen, je lahko prebavna in jo obeloti črevo sprejema z laktoto. Ob preživljaju otrok s Kufkejevo moko za otroke ne izgine samo driska, ampak se tudi telesna teza ugodno povija.

Rogaški „tempeljski vrelec“ z vinom je Izredno osvežujoč in zdravje pospešujoč.

Borzna poročila.
Ljubljanska Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurz dun. borze 8. avgusta 1906.

Maločeni papiri.	Denar	Blago
4% majska renta . . .	99-50	99-70
4% srebrna renta . . .	99-40	99-60
4% avstr. kronksa renta . . .	99-60	99-80
4% zlata . . .	117-60	117-80
4% ogrska kronksa renta . . .	94-80	95-
4% zlata . . .	112-70	112-90
4% posojilo dež. Kranjske . . .	99-15	100-15
4% posojilo mesta Spletj . . .	100-50	101-50
4% Zadar . . .	99-70	100-70
4% bos.-herc. železniške posojilo 1902 . . .	100-35	101-30
4% češka dež. banka k. o. . .	99-50	100-30
4% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke . . .	100-35	101-85
4% zast. p. kom. k. o. z . .	100-10	101-10
10% pr. . .	104-70	105-70
4% zast. pisma Innerst. hranilnice . . .	100-20	106-70
4% zast. pisma ogr. cent. dež. hranilnice . . .	100-15	101-15
4% z. pis. ogr. hip. ban. . .	100-15	101-15
4% obl. ogr. lokalnih železnic d. r. . .	100-15	101-15
4% obl. češke ind. banke . . .	100-50	101-50
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč . . .	99-90	99-50
4% prior. dolenskih žel. . .	320-60	322-60
3% prior. juž. žel. kup. 1/4 . . .	100-40	101-40
4% avstr. pos. za žel. p. o. . .	100-40	101-40
Srečke . . .	220-	226-
od I. 1860/ . . .	278-	280-
od I. 1864/ . . .	154-40	156-40
tiskske . . .	289-	296-
zem. kred. I. emisije II. . .	293-	301-
ogrskie hip. banke . . .	257-50	267-50
srbske à frs. 100- . . .	97-	103-25
turske . . .	161-75	162-5
Basilika srečke . . .	22-10	24-10
Kreditne . . .	461-	471-
Inomoške . . .	79-	85-
Krakovske . . .	85-	92-
Ljubljanske . . .	57-	64-
Avtstr. rdeč. križa . . .	48-75	50-75
Ogr. . .	29-50	31-50
Rudolfove . . .	58-	63-
Salcburške . . .	72-	80-
Dunajske kom. . .	511-	521-
Delnice . . .		
Južne železnice . . .	164-25	165-25
Državne železnice . . .	671-60	672-60
Avtstr.-ogrskie bančne deln. . .	1770-	1780-
Avtstr. kreditne banke . . .	670-50	671-50
Ogrske . . .	809-	810-
Zivnostenske . . .	242-	243-50
Premogokop v Mostu (Brük) . . .	726-	731-
Alpinške montan . . .	579-40	580-40
Praske žel. ind. dr. . .	2766-	2770-
Rima-Murányi . . .	572-50	573-50
Trboveljske prem. družbe . . .	276-	278-50
Avtstr. orožne tovr. družbe . . .	582-	587-
Ceške sladkarske družbe . . .	134-	137-
Value.		
C. kr. cekin . . .	11-34	11-39
20 franki . . .	19-10	19-12
20 marke . . .	23-47	23-55
Sovereigns . . .	23-95	24-03
Marke . . .	117-37	117-57
Laški bankovci . . .	95-45	95-65
Rublji . . .	250-	260-75
Dolarji . . .	4-84	5-

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 9. avgusta 1906.

Termi.

Pčenica za oktober . . za 50 kg K 7-42
Rž . . oktober . . . 50 . . 6-22
Koruz . . avgust . . . 50 . . 6-22
maj za I. 1907 . . 50 . . 5-47

Oves . . oktober . . . 50 . . 6-26

Efektiv.

Zdržno.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 662 Srednji sračni tlak 736,0 mm.

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura °C	Vetrovi	Nebo
8. xv.	736-2	20-0	sl. Jvzhod	jasno
9. xij.	735-9	16-1	brezvjetno	jasno
2. pop.	733-3	28-0	sr. Jzahod	oblačno

Srednja včerajšnja temperatura: 20°, normalno: 19°. — Padavina v mm 0,0.

lite z ozirom na dopis, objavljen pod zaglavjem „Iz celjske okolice“ v številki 167. Vašega cenjenega lista, sprejeti na istem mestu in z istimi črkami sledi stvarni popravek: Ni res, da se zaletavam v svojega šefu; pač pa je res, da mi prejel „Slovenec“ iz Celja niti besedice o kakršnikoli zadevi iz mojega pereša in da nisem s „Slovenčevimi“ dopisi, v katerih se omenja g. Gradišnik, v prav nikakršni zvezzi.

Slovenski znak. Kakor se je že poročalo, dala je napraviti znana narodna tvrdka Uršič & Lipej v Brežicah slovenski znak, kateri se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda in se je že od razprodanih znakov družbenim vodstvu poslalo 50 K. Eden znak stane 1 K, pri večjih naročilih se dovoli znaten popust. Naročilo se lahko znaki z varnostno iglo ali z gumboom pri tvrdki Uršič & Lipej v Brežicah ob Savi. Ker se malo naročila po povzetju ne izplača razpošiljati zavoljo prevelike poštnine, se prosi, da se denar v znakah ali po nakaznici v naprej pošle, večja naročila se lahko po povzetju razpošiljajo. Obenem se pa narodni trgovci prosijo vseh krajev, da prevzamejo prodajo slovenskega znaka. Pokažimo se vsepovod „Slovenec sem!“

Slav ost ognjegascev na Rečici v Savinski dolini v nedeljo dne 12. t. m. se vrši po tem-le spredu: v soboto zvečer bakljada; v nedeljo 12. t. m. budnica; ob desetih dopoldne sprejem društva v obhod po trgu; nato maša pod milim nemom; po maši blagoslovjenje zastave in voza za moštvo in razni govor. Popoldne ob polutreh je pričetek ljudske veselice. Pri veselici sodelujejo razna pevska društva, Narodna godba iz Sostanja in „Savinski Sokol“ iz Mozirja. Po koncertu prosta naznanjam, da za dobo počitnic kvartet ne koncertuje. Začetek zimske sezone oktobra.

„Ljubljanska društvena godba“ priredi danes zvečer na vrtu mesčanskega hotela „Lloyd“ (Sv. Petra cesta) društveni koncert za člane. Začetek ob polu 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

Najnovejše vesti. Cesarec Franc Jožef obišče povodom jenskih manevrov v Dalmaciji tudi Bosno, in sicer se pelje iz Dubrovnika v Trebinje.

Rodbinska drama. Stavbenik Firaly iz Vel. Varadina je potoval s svojo zaročenko Rodo Černy k njenim staršem v Temešvar. Tam se je zaljubil v sestro svoje neveste. To je nevesto tako užalostilo, da je izpila vitrijol. Ko je zvedela o tem sestra, se je zastrupila. Oba sta umrli v bolnici, nešrečni ženin pa je neznano kam izginil.

Pri potopu ladje „Siron“ je reševal utopljenje tudi parnik grško-hrvatske družbe „Buda“, in sicer je rešil 100 oseb. Pogrešajo še vedno 328 oseb, med njimi 14 mornarjev.

Velika poplava je bila pretečena dnevni v državi Teksa. Utonilo je 25 oseb, več sto rodbin je brez strehe.

Car špiritist. Car Nikolaj je odpustil špiritista Papusa ter mu dal za njegov pouk 50.000 rubljev nagrade.

Nov italijanski konzulat se ustanovi v Beratu (vilajet Janina).

Umrl je na Dunaju ces. svetnik prof. Fr. Pöninger, slovečki kipar, ki je ustvaril mnogo spomenikov.

Vsled gladu bi bil skoraj umrl v Trstu 72letni mizar Faust Pajatti. Ko so ga našli v njegovi samotni čumati, bil je že taká oslabljen, da se ni mogel več gibati, kajti že več dni ni ničesar užil.

Avtstrijski časniki — vohudi? Kakor poročajo italijanski časopisi v Benetkah in Milianu, prijeli so italijanski finančni stražniki blizu Aziaga dva avstro-ogrška časnika, ker sta proučevala in fotografirala utrdbe. Oblasti o zadevi trdovratno molče.

Zopet ulom v Trstu. V stanovanje gospe Marije Mandelič v Trstu so ulomili neznan tatovi in pokradli denarja in zlatnine v vrednosti 1500 K.

Slučaj Kreulič. Nadporočnik Kreulič v Zagrebu je šel lani jeseni nekega dne z nekaterimi svojimi tovariši na lov. Drugi dan so Kreuliča našli v gozdu ustreljenega. Sprva se je mislilo, da je Kreulič izvršil samomor. Po natančni preiskavi se je pa dognalo, da je bil ustreljen, ne da bi se vedelo, kdo ga je ustrelil. Ker je bila vsa zadeva zelo zagonetna, se je o tem slučaju celo sprožila razprava v parlamentu. Končno se je pa le dognalo, da je Kreulič po neprevidnosti ustrelil njegov tovariš poročnik 13. topnjičarskega polka v Zagrebu Ladislav Černy. Garnizijsko sodišče v Zagrebu je te dni razpravljalo o tej zadevi ter obsedilo Černyja v tritedenski zapor. Prijateljstvo obeh časnikov in Černyjevo neizkušenost kot lovec je sodišče smatralo za olajševalno okolnost. Kreulič je bil doma v Brežicah.

Slovensko pevsko društvo „Lipa“ priredi v nedeljo 12. avgusta zabavni večer v gostilniški prostorih g. Poljšaka na Martinovi cesti št. 32.

The Royal Vio pojde v Zadreb fotografirati sokolski zlet, da bo nastopil lahko v češki Pragi. Češka sokolska zveza v Pragi ima sama v zalogi krasne slike za kinematograf 4. zleta, ko je bilo v Pragi zbranih 15.000 Sokolov. Razna podjetja so priobčevala cele serije s tega zleta

po celem češkem, Moravskem in celo na Dunaju. Škoda, da se ni podjetje preskrbelo s takimi slikami, da bi imeli priliko si te slike ogledati tudi v Ljubljani.

Tatvine. Natakarju Antonu Laporniku je bila danes ponoči v nekem hotelu iz spalne sobe ukradenha listnica, v kateri je imel 70 K denarja. — Zidarju Jurju Schreyu je bila včeraj pri zgradbi „Mestne višje dekliske šole“ ukradenha ura z verižico, vredna 10 K. — Gostilničarju gosp. Matežu Ravniharju je bilo ukradenih šest ptičkov-kolibrijev, vrednih 10 K. Vsi dolgorstne so dosedaj še neznani.

Izgubljene in najdene reči. Ga. Cecilia Beerrova je izgubila dearnico, v kateri je imela 19 K 70 vin. denarja, vozni list za brzovlak z Dunajem do Ljubljane in dve poštni potrdili. — Mizar Andrej Rakoš je našel dve znanstveni knjigi in jih oddal na magistratu.

Semenj. Dne 8. t. m. je bilo na mesecni semenj prigovanih 705 konj in volov, 308 krav in telet, skupaj 1013 glav. Kupčija je bila pri goveji živini, kakor tudi pri konjih dobrav. Ker so prišli po govejo ž

Lokal

za manufakturno trgovino, popoloma urejen, eventualno tudi s stanovanjem, posebno pripraven za začetnika, se takoj odda.

Naslov pove upravnštvo „Slov. Naroda“. 2867 1

Ženitna ponudba.

Vdovec, 40 let star, v stalni službi s 3000 kromami letnega dohodka, bi se zo et oženil z zdravo in krepko vdovo, ne pod 35 let staro, ki bi imela primerno premoženje. 2868 1

Ponudbe, če mogoče s fotografijo, pod „Poštenost št. 40“ na upravn. „Slov. Naroda“ do 14. t. m.

5000 K zaslужka

plačam onemu, ki dokaže, da moja čudovita zbirka

600 komadov za samo fl. 2:50 ni priložnostni nakup. Ta zbirka obsega: 1 pristno Roskopf pat. žepno uro švicarska, točno idoč v natančno regul. s pisemnim triletnim tovarniškim jamstvom; 1 amer. double-zlato oklepno verzijo; 2 amerikanska double-zlata prstana (za gospode in dame); 1 angleško počlaščeno garniture, obstoječe iz gumbov za zapestnice, ovratnike in prsa; 1 amer. žepni nož iz 5. delov; 1 elegantno svilnatno ovratnico, poljubne barve in vzorce najnovije fasone; 1 krasno kravatno iglo s ponarenjem občin. sveta kreki „Na zdar!“

Slovo!

Her se mi pri mojem odhodu v Maribor ni bilo mogoče poslovoli pri vsakem posameznem, kličem tem potom vsem prijateljem in posebej gospodom tovarišem občin. sveta kreki „Na zdar!“

Juan Hejžar
pristav juž. železnice.

2863

N. B. Pri naročilih dveh zavojev se pridene 1 prima angl. britve ali 6 najfin. žepnih robcev zastonji Če ne ugaša, se denar takoj vrne, in je torej vsak riziko izključen.

Izšla je knjiga **KORISTKA.**

Povest iz gledaliških krogov ljubljanskih v polupretekle času.

(Ponatis iz „Slov. Naroda“.)

Ta povest je tako zanimiva ter izborne opisuje dogodke neke koristke izza časa Mondheimovega gledališkega ravateljstva.

Cena broširano 80 v., po pošti 1 K.
Dobi se v knjigarni

L. SCHWENTNER v Ljubljani
Prešernove ulice.

Grand hotel, Union'

THE ROYAL VIO

Spored od 10. do 13. avgusta:
Diktator-imperator.

Zivljenje velikega Korza. — Vo ne sile, udelenje pri maroškem vprašanju. — Avstralija in avstralski prebivalci. — Odvedenje z avtomobilom. — Lov na losose v Kanadi.

Poleg tega še najnovješe privlačnosti Royal viophona. 2870

Stenograf

več slovenske in nemške stenografije se sprejme v odvetniški pisarni dor. Danilo Majaroni v Ljubljani.

Več kleparskih

pomočnikov

sprejme takoj 2836 3

IVAN ROJINA, klepar v Spodnji Ščki.

Pisarja

za špedicijo sprejme 2861 1

A. Domicelj na Rakeku.

Slovo!

Her se mi pri mojem odhodu v Maribor ni bilo mogoče poslovoli pri vsakem posameznem, kličem tem potom vsem prijateljem in posebej gospodom tovarišem občin. sveta kreki „Na zdar!“

Juan Hejžar
pristav juž. železnice.

2863

Zahvala.

Rodbini Rosmann-Kavčič izrekata ob izgubi predrage matere, oziroma stare matere in tašče, gospe

Josipine Rosmann,
roj. Kralj,

za izkazano srčno sočutje povodom nje bolezni, za darovane vence, za izkazano poslednjo čast k večnemu počitku in za ginaljivo petje najtoplejšo zahvalo. 2866

Ljubljana, dne 9. avgusta 1906.
Novo mesto,

KORISTKA.

Povest iz gledaliških krogov ljubljanskih v polupretekle času.

(Ponatis iz „Slov. Naroda“.)

Ta povest je tako zanimiva ter izborne opisuje dogodke neke koristke izza časa Mondheimovega gledališkega ravateljstva.

Cena broširano 80 v., po pošti 1 K.
Dobi se v knjigarni

L. SCHWENTNER v Ljubljani
Prešernove ulice.

Grand hotel, Union'

THE ROYAL VIO

Spored od 10. do 13. avgusta:
Diktator-imperator.

Zivljenje velikega Korza. — Vo ne sile, udelenje pri maroškem vprašanju. — Avstralija in avstralski prebivalci. — Odvedenje z avtomobilom. — Lov na losose v Kanadi.

Poleg tega še najnovješe privlačnosti Royal viophona. 2870

Kvartet ljublj. „Šramljev“!

ne koncertuje za dobo počitnic.

• Začetek zimske sezone oktobra. •

Preklic.

Jernej Kregar, nekdanji uslužbenec južne železnice, sedaj stanuje nekje v Vodmatu, dela zadnji čas na moje ime po gostilnah dolgove. Zatorej svaril vsakogar, kdor bi Jerneju Kragarju kaj na up prodal ali mu posodil kak dearni znesek, da jaz nisem plačenca zauj.

Fani Sirnik

2835 2 posestnica v Ljubljani, na Žabjaku.

Meščanski hotel „LLOYD“

V četrtek, 9. avgusta t. l.

KONCERT

Društvene godbe za člane.

Začetek ob 1/2. zvečer. Vstopnina 20 kr.

Člani prosti.

Za mnogoštevilni obisk se priporoča

Dragotin Tauzes

restavrater.

2869

Trgovski učenec

se sprejme takoj v trgovino z železino, špecerijo, stekлом in porcelanom

Ivan Lapajne v Idriji. 2859 2

Kuharica

priletva in samostojna, ki je izvezbana v kuhau za gostilno in dom, se sprejme takoj pri Franc Seršenu v Ljutomeru. 2822-2

Mlad človek

z lepo pisavo, ki je že deloval pri stavbnem obrtu, se išče.

Ponudbe na upravnštvo „Slov. Naroda“ pod „Mlad človek“. 2848 2

Lokali

primerni za pisarno ali prodajalno, za vsako trgovino ali obrt se takoj oddajo v Šlemburgovi ulicih št. 3.

Več se izve v trgovini Dragotina Hribarja v isti hiši. 2837 3

Ustanovljeno leta 1842.

ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA

NAPISOV IN GRBOV

BRATA EBERL

LJUBLJANA, Mestničeva cesta št. 6.

Igrališče ulice št. 6. —

Telček št. 154.

Oglas.

O priliki otvorite državne železnice Jesenice-Gorica-Trst se pozivajo gospodje posestniki gozdov, ki bi jih želeli dati v zakup, oziroma prodati bukov les za kuhanje oglja, da dopolnijo ponudbe na Ivana Tosti, gostilničarja v Ljubljani, na Starem trgu št. 19. 2705-3

Zahvala.

Ob prebridki izgubi našega iskreno ljubljene, nepozabnega in nenadomestljivega soproga, oziroma očeta in brata, gospoda

Josipa Kluna

trgovca, posestnika, tovarnarja, župana, načelnika posojilnice i. t. d.

nam je od vseh strani došlo toliko iskrenih dokazov sožalja, ki so nam bili v teh žalostnih dneh v veliko uteho, da se čutimo dolžni, izrekati za vse te ljubezne pojave sočutja najvdanejšo zahvalo.

Osobito zahvaljamo vse mnogobrojne spremiševalce dragega pokojnika na poslednji poti, zlasti slavnih občinskih zastopnikov, slavno gasilno društvo, slavn. zastopstvo posojilnice in č. duhovščino, gg. pevce za gankljive žalostinke, g. drja Schiffrerja za vso njegovo nesobično požrtvovalnost in za globokočutni nagrobnii govor. — Presrečna hvala vsem cenjenim pokojnikovim prijateljem in znancem, vsem darovalcem prekrasnih vencev, dalje vsem gg. županom za številno udeležbo ob pogrebu, izkratka: vsem in vsakemu, zlasti iz Ribniške doline, ki je spremjal pokojnika na poslednji poti ali kakorkoli lajšal našo bolest, bodi izrečena prav iz dna srca najiskrenješa zahvala.

V Ribnici, 8. avgusta 1906.

2872

Rodovina Klun.

Učenca

sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom

Adolf Pečjak v Toplicah

Dolenjsko. 2706-5

Prodajalna

za špecerijo se odda v najem za novembrov termin v Spod. Ščki št. 2, poleg cerkve. 2811 3

Natančna pojasnila se dobe istatom.

Za 1. oktober se išče v bližini Dunajske ceste

preprosta soba

s hrano ali brez nje. Ponudbe na upravnštvo „Slov. Naroda“. 2841 2

Večja parna mlekarna išče močnega učenca

večega pisave in računstva.

Ponudbe sprejema Jakob Leggart, deželni mlekarski nadzornik v Ljubljani. 2805-3

Potovalca

zmožnega slovenskega in nemškega jezikha, išče za Kranjsko trgovino z vinom na debelo.

Ponudbe pod šifro „F. K.“ na upravn. „Slov. Naroda“. 2839 2

Napol pokrita kočija

dovoprežna in v najboljšem stanju, se zaradi pomanjkanja prostora takoj jako ceno proda.

Kje — pove upravnštvo „Slov. Naroda“. 2841 2

VINO

rdeče, rumeno in belo, iz lastnega vinograda v Sromljah prodaja od 18 do 21 kr. liter

IVAN ZEMNER v Brežicah ob Savi. 2240-8

Lepi lokali

pripravni za vsako trgovino ali za pisarne se dajo takoj v najem.

Odda se tudi

hlev za dva konja.

Naslov pove upravnštvo „Slov. Naroda“. 2845 2

A. Manzoni v Novem gradu

v Istri izjavlja, da so njegovi otroci z dobrim uspehom uživali železnato vino

G. Piccolija lekarnarja

v Ljubljani

Elegantno stanovanje

s 3 sobami, kopalnico, sobo za službo in vsemi drugimi pritiklinami se da za novembrov termin v najem.

Naslov pove upravnim "Slov. Naroda".

2848 2

Sprejema zavarovanja dleveškega življenja po izrazovnostnih kombinacijah pod tako ugodnimi pogojimi, da bomo druga zavarovalnica. Zmanjšane ugodno zavarovanje na dočasnem uradu s zmanjšanjem se vrednosti.

Vsač dan ima po protekni petih letih pravice do dividenda.

"SLAVIJA"

Rez. fondi: 34.788.637-75 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 87.176.383-75 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vsekoletno slovensko maredno uprave.

Zavaruje postopja in premičnine proti poštnim škodam po najnižji ceni. Škodo cenjuje takoj in najkulantno. Uziva najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in občnokoristi namene.

Zakup gostilne in mesnice.

V nekem mestu na Spod. Štajerskem (okr. glavarstvo) se zaradi bolezni lastnika takoj daje v zakup dobro obiskovana **gostilna** z lepim i prostori, hlevom, ledencem in tujskimi sobami, dalje tudi zraven spadajoča **mesna**.

Resni ponudniki, ki bi mogli voditi obe obrti — znati morajo nepogojno oba deželna jezika — in ki imajo primerno vsoto denarja, naj se pod šifro „H. K. 1401“ obračajo na upr. „Slov. Naroda“.

2860-1

A. TSCHINKEL na zet
svoje izvrstne nove izdelke, kakor **kompote, marmelade, kandirano sadje** in posebno po najnovejšem načinu izdelovano
cikorijno moko v lesenih zabojskih.
En poizkus vam bo dokazal izvrstnost te domače robe.

priporoča
vsem častitim
gospodinjam
2815 3

Berite plakate.

Dražbeni oklic.
Zgradba nove šole v Razdrtem

se bo oddala dne 19. t. m. od 9.—12. ure dopoldne potom zmanjševalne dražbe.

Stroški nove šole so proračunjeni na K 16 207 63.

Vsač ponudnik mora pred licitacijo vložiti 10% varščine.

Načrt in proračun sta na ogled pri krajušem šolskem svetu.

Krajni šolski svet v Razdrtem.

Lud. Michieli.

2834 2

Zanimivo naznanilo za lovce.

Od 15. oktobra t. l. naprej sprejema in kupuje podpisanci vsako iz katerega koli kraja Avstrije in Ogrske franko in brez stroškov od oddajne postaje poslano množino

zajcev, jerebic in fazanov

po naslednjih cenah:

Zajce po 2 kroni, jerebice po 1 krona, fazane po 2 kroni.
Plačilo per cassa. Zaradi natančnejših pojasnil se je obrniti do podpisanca.

Josip Rossi, trgovec
v Zagorju ob Savi.

2857-1

NAZNANILLO.

Svojim cenjenim odjemalcem in članemu občinstvu v Ljubljani in okolicu naznanjam vladno, da je gospod

Oton Windeis

stopil v mojo trgovino kot solastnik in prevzel z današnjim dnem samostojno vodstvo te trgovine.

Z velespoštovanjem

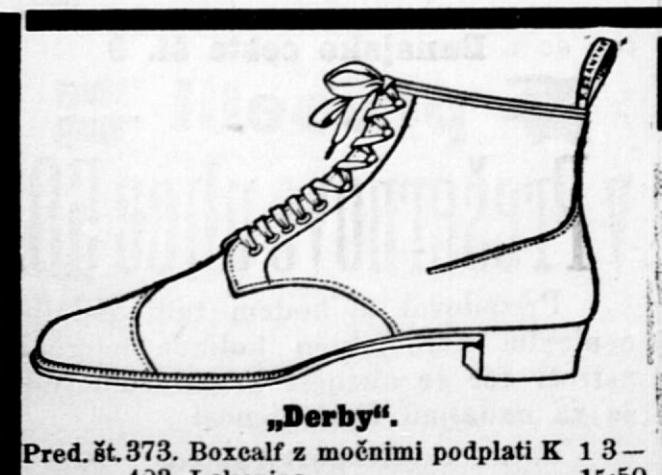
R. TILL v tvrdki Karel Till,
trgovina s papirjem in pisalnimi potrebščinami.

Oziraje se na zgornje naznanilo si usojava izraziti tem potom svojim velečenjenim odjemalcem najiskrenježo zahvalo za vse name takoj obilno izkazano zanjanje in jih prosiva najvljudnejše, da nama izkazujejo tudi nadalje svojo naklonjenost.

V bodoče bova obračala prav posebno pozornost na največjo popolnitve vse zaloge predmetov naše stroke in si skušala nabaviti vse vrste od najcenejših do najdražjih ter le najboljše kakovosti po najnižjih cenah.

Z najtočnejšo, najcenejšo in najboljšo postrežbo si bova pri-zadevala, da ustreže željam svojih cen. odjemalcev v vsakem oziru. Proseč dobrohotne podpore našemu stremljenju, se priporočava z velespoštovanjem

TILL, WINDEIS v tvrdki Karel Till,
trgovina s papirjem in pisalnimi potrebščinami.

Pred. št. 373. Boxealf z močnimi podplati K 13—
"438. Lakovina 15-50

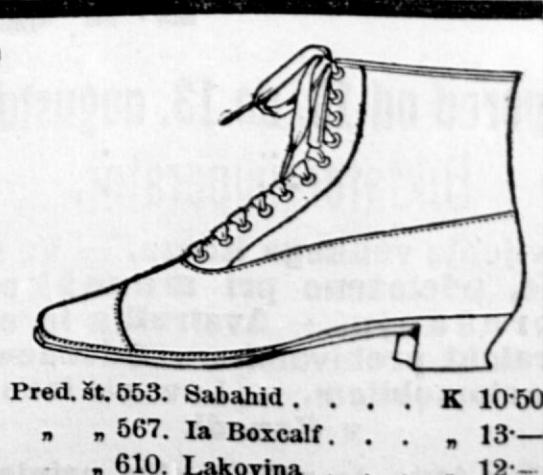

Pred. št. 690. Irhovina s šiv. podplati K 6—
"720. Lakovina 6-30

Prva in največja zalogaj čevljev na Kranjskem Fran Szantner
v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4
dobavlja kakor znano
najboljše čevlje.
Zunanja naročila proti povzetju.
Pri naročilih zadostuje pred. štev. 2120-10
Nepriležni izdelki se zamenjajo.
Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

Pred. št. 1148. Chevrette s polkoutes podpet. Šiv. podpl. K 9—
"567. Ia Boxealf 13—
Chevreux, St. Louis XV. podpetki K 12—
"610. Lakovina 12—

Pred. št. 553. Sabahid K 10-50
"567. Ia Boxealf 13—
"610. Lakovina 12—

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljavien od dne 1. junija 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga na Trbiž**. Ob 12. uri 52 m ponodi osebni vlak v Trbiž, Beljak, Čelovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selzal v Aussie, Solnograd, čez Klein-Reiffing v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 25 m zjutraj osebni vlak v Trbiž ob 3. juniju do 9. septembra ob nedeljak in praznikih. — Ob 7. uri 10 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Čelovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reiffing v Steyr, v Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francovce vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 40 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Čelovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reiffing v Steyr, v Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francovce vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponodi osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz I. in II. razr.) — **Proga v Novo mesto in Kočevje**. Ob 7. uri 17 m zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Straža-Tolpice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotak. — Ob 7. uri 8. m zvčer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje. **Frihod v Ljubljano** juž. kol. **Proga iz Trbiža**. Ob 3. uri 07 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (direkt. voz I. in II. razr.), Inomost, Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Čelovec, Beljak. Ob 7. uri 09 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 13 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejvice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Ženeva, Curih, Bregenz, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Ljubno, Čelovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 30 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubno, Selzal, Solnograd, Inomost, Franzensfeste, Pontabla, Benetke, Milana, Florence, Rima. — Ob 8. uri 46 m zvčer osebni vlak z Dunaja, Ljubno, Čelovec, Celovca, Pontabla, čez Selzal, od Solnograda in Inomosta, čez Klein-Reiffing iz Steyr, Linc, Budejovic, Plzen, Marijine varov, Heba, Francovih varov, Prage, Lipskoga. — Ob 16. uri 37 m ponodi osebni vlak s Trbiža ob 3. junija do 9. septembra samo ob nedeljah in praznikih. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja**. Ob 8. uri 44 m zjutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja ob 8. uri 35 m zvčer istotak. — **Gražnja** ob 7. uri 10 m zvčer. — Ob 10. uri 45 m ponodi samo ob nedeljah in praznikih. — **Frihod v Ljubljano** drž. kol. **Iz Kamnik**. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m pop. istotak. — **Frihod v Ljubljano** drž. kol. **Iz Kamnik**. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvčer. Ob 9. uri 55 m ponodi samo ob nedeljan in praznikih. — Srednjevropski čas je za 2 min. pred krajenvim časom v Ljubljani.

Naznanilo.

Usojam si svojim častitim prejšnjim naročnikom in slavnemu občinstvu najavljuje nazuaniti, da sem 31. julija t. l. zopet otvoril

zalogo piva v Metelkovič ulicah št. 19.

Prodajalo se bode uležano, marčno in dvojno marčno pivo v sodčkah po 1/8, 1/4 in 1/2 hektolitra, kakor tudi marčno in dvojno marčno pivo v zaboljih po 25 steklenic.

Za častita naročila se priporoča

Julij Staré

lastnik v letu 1818. ustanovljene pivovarne v Mengšu.

2764-7

Pozor!!

Usojam se slavno p. n. mestno kakor tudi znanje občinstvo opozarjati, da moja

restavracija pri „Zajcu“

ni več na Rimski cesti, temveč

v Sodnijskih ulicah št. 6

(nasproti justične palače in v bližini juž. kolodvora)

Tu mi je odslej posebno mogoče ustrezati vsem cen. gostom z najboljšo postrežbo, kakor s samo priznano pristnim vini iz najzlahtnejših vinskih pokrajin ob bogati izbiri, izbornim, vedno svežim najbolj priljubljenim steinfeldskim marčnim pivom ter z raznimi gorkimi in mrzlimi jedili ob vsakem času in po najnižjih cenah.

Cen. gostom ustrezam tudi z medicinalnimi, desertnimi in drugimi stekleničnimi vini, kakor z mnogimi likerji in izbornimi žganimi in osvežujočimi pihačami, s kavo, čajem itd.

Postrežal bom vedno cen. odjemalcem z vsem navedenim tudi čez ulico!

za mnogobrojni obisk, odjemanje in naročila vladno prosim z odličnim spoštovanjem

2239 8 **Augustin Zajec**, restavrat.

Sprejemam naročila v sodčih, kakor tudi naročila abonenje na hranico, čila za rane pojedine, svatoštine in itd. ob zlitanih cenah.
